

DIALOG DIREKT #42

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Norbergsmötet är avklarat. Det blev intensiva dagar då vi försökte beröra ett antal stora ämnen under en alltför kort tid. Dagarna präglades av både ärlighet och konfrontation. Detta nummer präglas nästan helt av saker som behandlats på Norberg, eller av andra impulser som jag fått genom enskilda kontakter där.

Helga Landmark hade kommit från Oslo för att berätta om det nya MRA-centrat vid FN. Efter mötet ställde jag lite ytterligare frågor till Helga.

MRA-Centrum vid FN

DD: Hur kom det sig att du for till New York?

Helga: Alice Cardell från Filippinerna och Rob och Betsy Lancaster från New York inbjöd mig för att vi skulle se vilka möjligheter det fanns att arbeta med FN i New York. Vi skulle bara testa situationen för att bilda oss en uppfattning om möjligheterna.

DD: Var det så idén började?

Helga: Vi hade börjat diskutera detta redan två år tidigare när vi hörde att MRA fått NGO-status vid FN. Detta innebar ju att vi kunde komma in lättare för att träffa människor i FN. Vi hade talat om det, och så blev det av att vi gjorde ett försök förra året.

DD: Det här med NGO-status (Non Government Organisation). Kan du förklara vad det innebär.

Helga: Det finns 12000 olika grupper som har

fått NGO-status. Det är intressegrupper som arbetar med speciella frågor, och som vill veta vad som pågår. De vill dessutom nå människorna i FN för att kunna komma med förslag och bedriva lobbyverksamhet och föra fram sina idéer. Vi är nu en av dessa 12000. Därmed har vi tillgång till vissa områden i FN-huset, inte överallt, och kan nå de människor som arbetar där.

DD: Kan du säga något om våningen.

Helga: Den ligger nära FN-huset i en byggnad som heter Dag Hammarskjöld Building, på 25:e våningen. Där finns ett stort vardagsrum och fyra sovrum. Det är 3 - 5 min gångväg till FN-huset, så det lämpar sig för att bjuda in människor därifrån. Rob och Betsy med sina barn kommer att vara värdfamilj.

DD: Är det något annat du vill säga om MRA's arbete vid FN?

Helga: Det som har imponerat på mig och förstärkt min uppfattning att vi behövs där, var när jag träffade några av tjänstemännen. De känner behov av Moralisk upprustning, av människor med vision och en anda av tjänande och som inte bara tänker på sin egen karriär. Detta är vad som behövs i FN.

Det finns även ett behov av att ta itu med korruption. Alla som vi talade med kom snart in på detta och bad oss hjälpa till och att finnas där för att kunna nå människor. Med situationen i världen som den är, tror jag att FN kan bli allt starkare och kan komma att spela en allt större roll i världen, om man bara behåller den moraliska auktoriteten, om man respekteras för sitt sätt att arbeta. Det finns svagheter i FN's struktur och där kan vi kanske vara till hjälp.

Vi talade bl.a om Caux -96 då det är 50 år sedan Caux Palace köptes till ett konferenscentrum för Moralisk upprustning. Lennart har funderat vidare på detta...

Caux 50 år.

I den lägesrapport för september från trion för Cauxjubiléet 1996, som fanns tillgänglig i Norberg och som nu gått ut (på svenska) till alla läsare av Bulletinen, presenteras en ny tanke: **En kommitté för Internationella 50-årsminnet av Caux.** Den skulle "spegla vårt nuvarande arbetes storlek, djup och världsvida omfattning". Kommittémedlemmarna skulle ge sitt stöd för MRA och dess idéer. Det föreslås att högst tre från varje land, allmänt respekterade, som känner väl till MRA och vill spela någon roll i Caux -96, om möjligt genom att delta i en av sessionerna. Trion hoppas att de första dokumenten om Caux -96 kan vara framme i början av -95 och skulle vilja ha så många namn som möjligt i **mitten av december.**

I Norberg var tiden allt för kort för att närmare diskutera olika förslag, men vi fick upp några namn på svarta tavlan. Vi behöver gemensamt tänka över också andra namn. Mina egna tankar har gått till sådana som vi nått de senaste åren genom aktioner, sådana som träffar på Alnäs av olika slag, Östersjökonferenserna, kampen för försoning i Somalia, "Stalling Between two Fools". Säkert många andra också. Det kunde vara ett gyllene tillfälle att inkludera dem ytterligare i den väsentliga kamp som Caux -96 är inriktad på.

Ove Jensen ledde den sessionen i Norberg där detta tema var aktuellt. Jag föreslår att Du som får tankar i den här riktningen tar kontakt med honom, tel 054-544 122.

Lennart Sjögren

En ytterligare kommentar till Norberg kommer i form av ett brev från Gunnar Bjarne i Falun:

Tankar efter Norbergsträffen.

Som jag sagt tidigare, känner jag varm sympati för MRA och dess syften. Jag har inom Moralisk upprustning mött människor med en ärlig strävan att vara Guds redskap som inte bara är sken utan som övertygar och ger trygghet. Ändå undgår jag aldrig att vid MRA's sammankomster gripas av utanförkänsla och kritiklusta. Jag ser framför allt tre skäl till detta :

1. Trots att jag med åren fått en allt fastare tro på en skapare och världsande (Gud), blir jag illa till mods när Guds namn används när det inte är nödvändigt. Jag tycker att många inom MRA använder ett alltför "gudligt" språk, där Gud, Jesus och hjärta förekommer regelbundet.

2. Ofta tycker jag mig märka en "Gud hjälper de sina"-anda, när det talas om kostnader för Alnäs och andra finansiella frågor. Som jag ser det bör varje människa, oavsett egna förtjänster, vara föremål för Guds omsorger, och man kan undra varför fattiga i tredje världens storstäder hänvisas till en ständig slumtillvaro och varför de av krigets vanvett drabbade i Bosnien och Rwanda lämnas åt sitt öde trots (säkerligen) heta önsknings och böner.

3. Ofta talas det om Guds ledning som ett ovedersägligt faktum, när man efter vad jag kan förstå inte alls bestämt kan avgöra hur tankarna runnit upp i huvudet. Överhuvudtaget skulle jag önska ett mera neutralt språk i MRA-sammanhang, och jag tror att man med ett sådant också lättare skulle få icke-religiösa med ett moraliskt intresse att lyssna.

En annan tanke: När **Lennart Sjögren** talade om att han som principiell absolutist uppfattas som tråkig och därför sällan inbjuds till glada vänners lag, fick jag dels tanken att han överdrev, dels en förmodan att hans stränga krav på sig själv av andra uppfattas som lika stränga krav på dem. De flesta människor tycker inte om att känna sig kritiserade, och jag har bekanta som, innan de lärt känna personerna i fråga närmare, tvekat inför att bjuda hem MRA-are därför att de menade sig bli hämmade av dessas kritiskt moraliska granskning.

Sjelva namnet "Moralisk upprustning" inger tydligen olustkänslor; man vet inte om man i moraliska upprustares sällskap skall våga skämta och skratta som vanligt.

Namnfrågan har, efter vad jag erfarit, varit uppe till diskussion t.o.m. i Caux, och jag vill avsluta det här inlägget med ett namnförslag som kanske kunde inge annorlunda och rentav förväntansfulla känslor; **MANKIND in spirit of RECONCILIATION and ALTRUISM**, d.v.s. **mänsklighet i anda av försoning och oegennyttia**.

Till sist: Om mina ord uppfattas som provokativa, hoppas jag det ändå skall framgå att det inte är fråga om någon illasinnad provokation. Tvärtom.

Gunnar Bjarne

Då Lennart och jag snabbt kan nå varandra med fax sände jag brevet för hans kommentarer som kommer här. Dialogen blir på detta sätt mera direkt! Red

Ja, **Gunnar**, kanske Du har rätt i att jag överdriver. Men det är faktiskt som jag i ett öppen-hjärtigt ögonblick i vår samtalsgrupp sa - jag skulle vilja kunna sjunga eller vara fin på att berätta roliga historier eller annat som kan roa människor. Inte bara ha min styrka i att tala om mer seriösa ting. Men det är också så att vad som en gång, då jag gick på Teknis, drev mig till en Oxfordgrupp, var att jag inte trivdes på gasquerna, där det gällde att dricka och sjunga meningslösa visor. Och där, i Oxfordgruppen, fann jag mitt öde.

Mitt beslut senare att inte dricka någon sprit, kom efter det att jag känt mig inte ha något att säga en släkting, pensionerad från en betydande position i samhället, när hon frågade mig om Oxfordgruppen - just därför att jag druckit ett glas vin. Och hon hade just sagt mig att hon kände sig så ensam och tröstade sig med att dricka. Jag kände det som ett svek att vara svarslös.

Men det är åtskilliga som jag skulle vilja nå och som tycker att åtminstone några glas vin

hör till. **Frank Buchman** intresserade och vann sådana med att presentera dem för människor som nyligen gått igenom relevant "förvandling". "Fresh fish for breakfast" talade han stundom om. Jag har inte några sådana i min närhet. Det är naturligtvis ett tecken på min egen svaghet, efter alla dessa år här. Jag kan berätta om vad som sker genom Moralisk upprustning i andra delar av världen men för de flesta, åtminstone häromkring, är det lite långt borta. Men då jag fyllde år för en tid sedan var **Daga och Bror Jonzon** här och träffade en rad av mina vänner hemma hos oss. Våra gäster blev fascinerade - trots att det var mycket avlägsna historier som berättades, i både tid och geografi. Det går in på ett helt annat sätt, än då jag, som dom känner så väl och som känner dom så väl, försöker berätta. Så jag har fått den tanken att vi borde utnyttja varandra mycket mer - i varje fall vill jag göra det. Vi skulle välkomna sådana besök här uppe i norr.

Dina tre andra punkter vore roligt att få tala om. Men kanske kan någon annan säga sitt om dem.

Lennart Sjögren

I DD nr 38 hade Brita Dessen och Dagmar Klint skrivit en appell för Alnäs i sommar. Medvetna om vikten av feed-back skrev de redan i augusti en rapport om hur det sedan blev. Det var jag som slarvade bort brevet så att det inte kom med i förra numret, men här kommer det. Red

Alnäs under sommaren.

I tacksamhet till Gud och människor vill vi berätta att Alnäs har kunnat fungera som ett centrum för Moralisk upprustning även denna sommar. Ett 20-tal personer från hela landet + Finland, Frankrike och Polen har tagit ansvar under de 10 veckorna, alltifrån 14-årige Daniel till 83-årige Otto.

Många arbetsuppgifter har utförts, såsom gräsklippning, brevutskick, bärplockning, omsorg om fönster och trädgårdsmöbler, men det har också funnits tid till promenader,

cykelturer och sightseeing.

Nästan varje dag har människor kommit på besök, däribland Karin och Ian Parsons och deras australiske vän. En eftermiddag kom en hel studiegrupp från en kyrka och en weekend var det styrelsesammanträde. Genom Ahmed Egal har vi också följt arbetet med den somaliska gruppens Caux-resa. Det har känts som Alnäs verkligen varit en del av Caux då vi alla från olika sammanhang lärt oss förstå varandra och leva tillsammans.

Dagmar Klint och Brita Dessen

Harry Ferngren har ofta grävt fram tänkvärda saker att citera. Nu föreslog han en serie citat ur boken "Thoughts in Solitude", Thomas Merton. Fem avsnitt från bokens kapitel 10 finns förberedda och ett lämpligt tema är: "Andligt liv och meditation".

Andligt liv och meditation - I

Andligt liv är främst liv, det är inte enbart något att lära känna och studera, utan det skall levas. Liksom allt liv blir det sjukt och dör när rötterna skärs av från dess rätta jordmån. Nåden ympas in på vår natur, och hela människan helgas genom den helige andes närvaro och verkan. Andligt liv är därför inte ett liv som är helt avskuret från människans mänskliga situation och överfört till änglarnas värld. Vi lever som andliga människor när vi lever som människor som söker Gud. För att bli andliga måste vi fortsätta att vara mänskliga.

Anteo

